

Bilag 4

Council of the Baltic Sea States
Commissioner of the CBSS on Democratic Institutions and Human Rights,
including the Rights of Persons belonging to Minorities

Den 30. maj 1995

Ole Espersen

Indenrigsminister Birte Weiss
Indenrigsministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
DK-1218 København K

Kære Birte Weiss

Tak for dit brev af 23. maj med kommentarer til mit brev af 11. maj 1995 hvor du medsender en udtalelse af 18. maj 1995 fra Justitsministeriet vedrørende forslag til ændring af udlændingeloven samt Indenrigsministeriets udredning af 3. maj 1995.

Jeg synes de grundige udredninger har været nyttige, hvilket de utvivlsomt også vil være i forbindelse med administrationen af den eventuelt kommende lovændring. Bl.a. lægger jeg vægt på, at det både i Indenrigsministeriets og i Justitsministeriets udtalelser lægges til grund, at lovændringen vil stride imod de forpligtelser, som Danmark har påtaget sig i forbindelse med tiltrædelsen af den europæiske menneskerettighedskonvention med mindre lovændringen administreres således, at en »frihedsberøvelse alene vil blive iværksat efter en konkret og individuel vurdering af den pågældendes forhold . . .«. Deraf følger, at hverken alder eller nationalitet kan være eneafgørende, og der må foreligge konkrete individuelle holdepunkter for at antage at den pågældende – efter at have indgivet ansøgning om asyl – vil unddrage sig asylbehandling. Jeg går ud fra, at sådanne individuelle begrundelser vil blive givet af såvel politi som af domstole i det omfang, domstolene inddrages.

Da jeg i øvrigt forstår, at lovforslaget vil blive fremmet, skal jeg for en ordens skyld kun

knytte enkelte kommentarer til det modtagne materiale.

Et hovedpunkt i forbindelse med vurderingen af forslaget forhold til menneskerettighedskonventionens Artikel 5 er, om der er tale om en person »mod hvem der tages skridt til udvisning eller udlevering«.

Selv om man nu fortolker begreberne udvisning og udlevering bredere end i normal dansk forståelse, vil der formentlig kunne være enighed om, at det Artikel 5, stk. 1, litra f, vedrører, er personer, mod hvem der tages skridt til »bortfjernelse fra landet«, jf. også din skrivelse side 3: »ud fra en sproglig fortolkning af, hvad der ligger i selve ordet »udvisning«, forekommer det mest nærliggende at lade udvisningsbegrebet omfatte enhver tvangsmæssig udsendelse af en udlænding, der har fortabt sin ret til ophold i den udsendende stat, og ikke kun de tilfælde, hvor der knyttes et indrejseforbud til udsendelsen«.

Men det er der netop ikke tale om, når en person, som f.eks. i bulgarerens tilfælde, jf. Østre landsrets 16. afd. kendelse af 23. sept. 1994, var i besiddelse af et lovligt – eller formodet lovligt – visum. Hans ansøgning om asyl kan jo ikke retligt betragtes siges at være indledning af en procedure, der kan ende med udvisning, men alene med et afslag og derefter med yderligere beslutninger.